

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

22de (21de offentlige) Møde.

Onsdagen den 27de Februar.

(Forts.)

Finantsministeren (fortsat.) Den Erfaring, som imidlertid er vunden senere ved den factiske Anvendelse af Forordn. af 5te Juni 1848, har vist, at det var i en meget betænkelig Grad, at man i den Henseende har belagt Jordegodsseierne, i Sammenligning med Brugerne, med Krigsskat, og dette har fornemmeligt vist sig i Jylland derved, at der ere mange Tilfælde, hvor en Jordegodsseier har maattet erlægge saagodtsom hele sin Indtægt af Fæstegodsset i Krigsskat, ja der skulle endog være nogle Steder, hvor han har erlagt mere, selv naar man tager Hensyn til den aarlige Gjennemsnitsindtægt. Det er vel fornemmeligt i Jylland, hvor dette er Tilfældet, men det er vist, at ogsaa i Østifterne er det fundet at være i en med Begrebet om en Formues- og Indkomstskat — hvorfra dog Forordningen af 5te Juni 1848 tildeels er gaaet ud — ufor- enelig Grad, at Brugere af Jord, det være sig af samlede Godser eller andre Jordegodsseiere, ere blevene belagte ved Forordningen af 5te Juni 1848; i alt Fald fandtes det utilraadeligt, at statuere een Behandlingsmaade for Jordegodsseieres Krigsbeskatning i Jylland og en anden i Østifterne, og samtlige disse Betragtninger have bevæget Regjeringen til det Forslag, som Regjeringen anseer grundet i Retfærdighed og Billighed, at Livsfæstere og Jordegodsseiere dele lige, istedetfor at efter Forordningen af 5te Juni 1848 Eierne skulle svare $\frac{2}{3}$ og Brugerne $\frac{1}{3}$ af den Krigsskat, som var foreslaaet. Derimod er Forholdet, hvad Arvesfæstere angaaer, som jo betragtes ganske som Selveiere, og ligeledes hvad Brugere af Jord, som stode for Opsiggelse, og Forpagtere af Jord — for dem er Forholdet af 5te Juni 1848 fundet at burde vedblive, altsaa i dette

Tilfælde bærer fremdeles Eieren de $\frac{2}{3}$ og Brugeren kun den ene Trediedeel af Krigsskatten. — Der er dernæst, hvad Bygningskatten angaaer, ogsaa fundet at være en Forandring tilraadelig i Forordningen af 5te Juni 1848; det har nemlig vist sig, at den Berettigelse til at afforte Prioritetshaverne $\frac{1}{3}$ af et Mars Rente, har været saa fordeelagtig for Bygningsafgiftspligtige, at de mange Steder slet ingen Krigsskat have kommet til at erlægge, og andre Steder, og det maatte de fleste Steder, en altsaa lav; det er derfor, at istedetfor at Forordningen af 5te Juni 1848 kun som Krigsskat har paabudt eet Mars Bygningsafgift, er der nu foreslaaet $1\frac{1}{2}$ Mars Afgift, hvorved samtlige Bygningsafgiftspligtige vilde komme til at erlægge $\frac{1}{4}$ mere, end de have gjort efter Forordningen af 5te Juni 1848. Ligeledes er der med Hensyn til Paragraph 10, i Forordningen af 5te Juni 1848, som angaaer hvad der skal udredes af Næringen, foreslaaet en betydelig Forandring, ogsaa støttet paa Erfaringen, idet det har vist sig, at de respective 82,000 Rbdlr. for Kjøbenhavn og 50,000 Rbdlr. for de øvrige Kjøbstæder, som skulde erlægges af Næringen, staae i et aabenbart Misforhold til hvad Kjøbstædernes Næringsdrivende kunne udrede. Det har navnlig vist sig, at der i de mindre Kjøbstæder, have været Embedsmænd, som, skjøndt de ingenlunde have nogen særdeles betydelig Embedsindtægt, dog have udredet omtrent Halvdelen eller Trediedelen af hvad hele den Byes Næringsdrivende tilsammen efter § 10 havde at bære i Krigsskat. Der er dernæst foreslaaet, at der skulde udredes 50,000 Rbd. til af Næringen, respective af Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder; hvorved jeg maa bemærke, at, naar Kjøbenhavn for Pleblikket ifølge Forordn. af 5te Juni 1848 er ansat til 32,000 Rbd. mere end de øvrige Kjøbstæder, som er et stærkere Beskatningsforhold, end Folkemængden vilde vise, da